



MARY AKUJOS HISTORIE

16-årige Mary Akujo er ikke som andre teenagere. Hun bor i en flygtningelejr i det nordlige Uganda sammen med sine to yngre brødre, som hun er ansvarlig for. Deres forældre er døde, og alle tre børn bærer på svære minder om en barndom i krigens skygge i deres hjemland, Sydsudan.

Tilværelsen i flygtningelejren er forholdsvis ny for Mary Akujo. Det hele begyndte i 2017, da hun kun 15 år gammel var vidne til, at bevæbnede soldater angreb hendes landsby. Soldaterne kom for at sprede frygt ved at voldtage alle de kvinder og piger, de kunne få fat i.

Mary Akujos bedstemor tog sig på det tidspunkt af de tre børn. Da soldaterne angreb landsbyen, var hun hurtig til at reagere, og hun løb med sine børnebørn ud i den omkringliggende skov, hvor de gemte sig i syv dage.

Flygter fra frygt og vold

Mary Akujos bedstemor var selv for gammel til at flygte, men hun vidste at kun ved at flygte fra Sydsudan, ville hendes børnebørn have en chance for at overleve. Hun overbeviste en gruppe kvinder om at tage Mary og hendes yngre brødre med dem på deres flugt til Uganda.

Men også på flugten lurede faren lige om hjørnet. Mary husker særligt en dag, da hun og et par andre piger hentede vand. Der mødte de en gruppe mænd:

“De begyndte straks at løbe mod os. Vi løb i den anden retning så hurtigt, vi kunne. Nogle af os græd, andre skreg. Jeg kan huske, mit hjerte hamrede løs. Jeg var så bange,” fortæller Mary Akujo.

Alle pigerne vidste, hvad der ville ske, hvis mændene indhentede dem. Heldigvis hørte de andre kvinder i gruppen deres skrig og hjalp pigerne, før mændene kunne voldtage dem. Mary Akujo slap for det fysiske overgreb, men oplevelsen satte dybe spor af frygt og rædsel i hende. Hun ankom til flygtningelejren i Uganda med en indædt frygt for mænd og for at færdes alene.

I flygtningelejren i det nordlige Uganda modtog Mary Akujo hjælp og rådgivning fra CARE, og i dag er hun ikke længere bange for hverken mænd eller at færdes alene. Hun er også selv blevet frivillig for CARE og taler med andre piger og kvinder om, hvad kønsbaseret vold er. Mary Akujos brødre er i skole, og det samme drømmer hun også om. Hendes drøm er at blive socialarbejder. Men måske fordi hun er pige, måske fordi hun er ældst, må drømmen vente lidt endnu. Hun passer sit og brødrenes hjem og giver dem de bedst mulige betingelser for en fremtid, og det er hun stolt af.



JANNAT ARAS HISTORIE

Jannat Ara bor i en flygtningelejr i Bangladesh sammen med sin datter på 10 måneder, Noor Safa. De er muslimer og kommer fra Myanmar, og de har kun hinanden. De er flygtet fra deres hjem, hvor militæret siden august 2017 har angrebet den muslimske del af befolkningen.

Selve flugten fandt sted en dag, hvor militæret angreb Jannat Aras landsby. Dengang boede hun sammen med sin mand og Noor Safas far. Angrebet skete så hurtigt, at de måtte løbe for livet, og hun blev væk fra sin mand, mens de løb. Hun har nu søgt tilflugt i lejren i Bangladesh sammen med Noor Safa, og hun ved ikke, hvor hendes mand er, eller hvad fremtiden vil bringe.

Krisen i Myanmar har ført til, at næsten 700.000 mennesker er flygtet fra landet. Mange kvinder og piger ankommer ligesom Jannat Ara og Noor Safa alene til lejren. Ofte er deres ægtemænd og fædre blevet væk under flugten. Måske befinder de sig i en anden flygtningelejr, eller måske er de blevet dræbt.

Vold og børneægteskaber er hverdag

Mange kvinder og piger bærer på voldsomme minder og traumer. Kvinder og piger udgør ni ud af 10 af de mennesker i lejren, der har brug for hjælp til at bearbejde oplevelser med kønsbaseret vold såsom voldtægter og andre fysiske overgreb. Af dem er mere end halvdelen under 18 år.

Børneægteskaber er meget almindelige, og de fleste piger bliver gift, når de er mellem 12 og 16 år. Det er ikke usædvanligt at møde en 18-årig pige med to eller tre børn. Børneægteskaberne har traditionelt set til hensigt at beskytte piger mod voldtægt og angreb og at få dem i gang med at føde børn så hurtigt som muligt.

Da lejrene først for nyligt er blevet dannet, har der indtil nu været fokus på husly, sanitet og mad. Kun få børn går i skole. CARE Bangladesh har skabt særlige rum for kvinder i lejren, hvor mænd ikke må komme. Her kan kvinder og piger mødes, spille spil og, hvis de vil, dele deres historier med hinanden.